

– Ez szép és nemes, de így aligha lehet majd megélni belőle... különben hogy kaptál rá a faragásra, *Papp Béla*?

– Mondjak egy példát. Itt vannak a táncházások. Barátaim. Ők azt csinálják. Hát ahogy ők táncházat csinálnak, én úgy faragok...

Horváth Sz. István

(Igazság, 1982/86. 2. – 1982. április 13., kedd)

Hanglemezzel – Királyfalvi nagy hegy alatt

Nem hiszem, hogy sokan volnának, akiknek ismeretlenül hangzana Panek Kati hanglemezzének (45–EPC 10 732) első dallama, hiszen a **Királyfalvi nagy hegy alatt** kezdetű ének a tévé magyar adásának egyik legnépszerűbb, sokakat foglalkoztató műsora, a Kaláka hívogatója volt. S akár a királyfalvi, akár a dombói nagy hegy alatt folyt el az a bizonyos szerelempatak, a kolozsvári, a marosvásárhelyi, a beszercei, a csíkszeredai, a székelyudvarhelyi és a zilahi felvételek szereplői és nézői egy érdekesnek, izgalmasnak és tanulságosnak bizonyult szellemi kaland előjátékának érezték.

Élek a gyanúperrel, hogy annak idején, amikor a műsor szerkesztői-szervezői kalákanóta után kutattak, a választásban döntő szerepe volt Panek Katinak, aki a „hazaiként” ápolta és tisztelt Kis-Küküllő menti népzene lelkes és avatott propagátora. Emlékezetesen szép volt az az évekkel ezelőtt sugárzott tévéműsora, melyben a medvéi paraszzenekar kíséretével énekelt. Kisebb létszámú közönség előtt pedig már jóval azelőtt fellépett ózdi népdalokkal, balladákkal. S mivel a legjobb mesterektől tanult, előadásmódjának legfőbb vonzereje, hogy pontosan ráérezett a népi (és nem népies) éneklésmód jellegzetességeire. Éneke úgy kifejező, hogy mellőzi a különböző dinamikai és hangerőbeli „finomságokat”, kerül minden „pódiumeffektust”. A lemezen jól megfigyelhető, hogy a népzeneénekesek egyik legkíméletlenebb nehézségét – a táncszók, csujogatások dallamra, ritmusra hangolását – milyen magától értetődően, könnyedén oldja meg.

A táncházmozgalomnak eddig tulajdonképpen két énekes-egyénisége van. Győrfi Erzsébet már a tavalyelőtt forgalomba hozott **Táncház** című lemezen mezőszéki, széki, és kalotaszéki népdalokkal szerepelt. Ideje volt, hogy bár egy kislemezzel Panek Kati-ének is szerteguruljon az országba. Hiszen Panek Kati már akkor ragyogó tánczeneénekesünk volt, mikor a táncházmozgalom még sehol sem volt; nem csoda, hogy azonnal bekapcsolódott a munkába, mihelyt akadt mibe...

A kislemez egyébként jól egészíti ki – igaz, pontosan tízéves késéssel – Horváth István **Magyarózdi toronyalj**a című „írói falurajzát”. Az író feljegyzései mellett most már e 17 centis lemez is igazolja: a Malozsa-völgyi népzene megérdemelné egy nagyobb lélegzetű bemutatást. A kistáj népzenei hagyományainak minőségére ta-

lán fényt vet az, hogy a **Romániai magyar népdalok** 350 dallamából tizenennyolcat (tehát öt százalékát) a patak völgy két falujában, Istvánházán és Magyarórdon jegyezték le. Gondolom, hogy egy olyanszerű válogatásnak, mint a szintén tavaly, Demény Piroska gyűjtésében és gondozásában megjelent **Kalotaszegi népzene Inaktelkéről**, hasonló közönségsikere volna.

H. Szabó Gyula

(Ifjúmunkás, 1982/17. 5. – 1982. április 25., vasárnap)

„Továbbá egy szép, hagyományőrző része következett a műsornak, a táncmozgalom, a Bodzafa együttes kíséretében. Szép széki táncokat és népviseleteket láthattunk, amelyeket egy virtuóz kalotaszegi legényes követett Könczei Árpád, és a még nagyon fiatal, de tehetséges Könczei Csongor előadásában. Lengyel László nehéz nótákba vágta fejszóját, de szépen adott elő kalotaszegi népdalokat. A műsort kalotaszegi katonakísérő zárta. A Tötszei András (Cucus) irányította, jól koreografált táncnak is nagy sikere volt.”¹¹⁹
(Igazság, 1982/111. 2. – 1982. május 13., csütörtök)

Kelemen László, Szalay Zoltán, Panek Kati és Papp István Gázsa

119 Részlet Simó György *Nem élhetek Gála-estek nélkül* című írásából.